

Добряк Дмитро Семенович - доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НААН України, академік Української академії наук, Української екологічної академії наук, головний редактор наукового фахового журналу «Землеустрій і кадастр».

Є одним з авторів чинного Земельного Кодексу України. За його безпосередньої участі підготовлено ряд законопроектів України, зокрема «Про плату за землю», «Про охорону земель», «Про розмежування земель державної і комунальної власності», «Про землеустрій», проектів постанов Верховної Ради України «Про земельну реформу», «Про прискорення земельної реформи та приватизацію земель», «Про порядок ведення державного земельного кадастру» та інші. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, медаллю 1500-річчя Києва, Срібною медаллю ВДНГ СРСР. За рішенням Експертної ради міжнародної іміджевої програми «Лідери XXI століття» відзначений нагородою «Свята Софія», рішенням Науково-Експертної ради Асамблеї ділових кіл за високу національну гідність та активну участь у розбудові Української держави удостоєний почесного звання «Лицар Вітчизни», золотого іменного диплома, лицар-ської іменної шаблі та нагрудного знака Легіонера.

Народився Дмитро Семенович 26 червня 1937 року в с. Довжик Зіньківського району на Полтавщині. Після закінчення у 1961 році землевпорядного факультету Харківського сільськогосподарського інституту працює у науково-дослідних інститутах з містобудування та землеустрою. З 1975 року по 1991 рік очолював сектор з проблем землеустрою в Україні Всесоюзного науково-дослідного інституту земельних ресурсів при Раді Міністрів СРСР. Від 1991 року — заступник директора з наукової роботи Інституту землеустрою УААН, п'ять років по тому — виконавчий директор Інституту землеустрою УААН, у період 2003–2006 років очолює Головний інститут землеустрою Держкомзему України. З 1996 по 2006 роки — член колегії Держкомзему України. У 1996–2000 роках керує кафедрою землевпорядного проектування Національного аграрного університету, а з 2006 року завідує кафедрою управління земельними ресурсами Національного університету біоресурсів і природокористування України. Д.С. Добряк — відомий в Україні та за рубежом вчений. Його наукова діяльність пов'язана з дослідженням розвитку і розміщення соціальної інфраструктури на селі, оптимізованого використання і охорони земель, реформування земельних відносин. Особливе значення мають унікальні в світовій практиці наукові розробки щодо організації землекористування і сільськогосподарського виробництва в зоні впливу катастрофи на ЧАЕС. Розробив основні принципи вдосконалення землевпорядного проектування в умовах трансформування земельних відносин та посилення антропогенного

навантаження на земельні ресурси, теоретичні засади, методологію і методику економічної, екологічної та соціальної оцінки землеустрою. Під керівництвом Дмитра Семеновича виконано значні обсяги робіт із землеустрою і охорони земельних ресурсів, роздержавлення і приватизації земель, він брав безпосередню участь у розробці наукових основ контурно-меліоративної організації території, її економічної та екологічної оцінки. Опублікував майже 400 наукових робіт, у тому числі 25 монографій, 2 навчальних посібники. Підготував 4 докторів і 10 кандидатів економічних наук. Вчений створив наукову школу із сучасного землеустрою.

Дорош Йосип Мирославович – доктор економічних наук, професор. Директор Державного підприємства "Київський науково-дослідний та проектний інститут землеустрою"

У 1988 р. закінчив землевпорядний факультет Львівського сільськогосподарського інституту в 1988 р. (нині Львівський державний аграрний університет), здобув кваліфікацію «інженер-землевпорядник» за спеціальністю «Землевпорядкування», (диплом КВ № 11792297).

Кандидат економічних наук з 2008 р. Кандидатську дисертацію захистив 3 грудня 2007 р. у спеціалізованій вченій раді Д 26.160.01 Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України за спеціальністю 08.00.06 – «Економіка природокористування і охорони навколишнього середовища» (диплом ДК № 044700).

Наукова робота пов'язана з забезпеченням конкурентоспроможності регіонів і набуттям конкурентних переваг як основних умов регіонального розвитку в умовах глобалізації. Здобувач публікує статті у фахових виданнях України, виступає з науковими доповідями на міжнародних та всеукраїнських конференціях, симпозіумах та семінарах, здійснює керівництво науково-дослідною роботою студентів, пов'язаною з підготовкою наукових статей та доповідей на конференції.

У 2013 році отримав кваліфікаційні сертифікати інженера-землевпорядника та інженера-геодезиста при Національному університеті біоресурсів та природокористування України, які підтверджують відповідність кваліфікаційним характеристикам відповідних професій та спроможність складати окремі види документації із землеустрою та документації з оцінки земель, виконувати топографо-геодезичні і картографічні роботи, проводити інвентаризацію земель, перевіряти якість ґрунтових, геоботанічних та інших обстежень земель при здійсненні землеустрою та передати цей досвід студентам.

Захистив докторську дисертацію на тему «Еколого-економічні імперативні реформування земельних відносин в умовах ринку».

Присвоєно звання «Почесний землевпорядник України»

Мартин Андрій Геннадійович.

Завідувач кафедри землевпорядного проектування, доктор економічних наук, доцент.

Відомий фахівець у галузі земельних відносин, землеустрою, оцінки земель, земельного кадастру, земельного права, а також регуляторної політики. Після закінчення у 2000 році із відзнакою Національного аграрного університету за спеціальністю «Землевпорядкування та кадастр» працював у Головному науково-дослідному та проектному інституті землеустрою, проекті Світового Банку

«Видача державних актів на право власності на землю у сільській місцевості та розвиток системи кадастру», навчався у докторантурі НУБіП України. У 2007 році отримав кваліфікацію спеціаліста права на юридичному факультеті Національного аграрного університету. Проходив навчання у Польщі та Німеччині.

Дисертація доктора економічних наук на тему «Регулювання ринку земель в Україні» (2013).

Спеціальні кваліфікації:

- сертифікований інженер-землевпорядник;
- сертифікований інженер-геодезист;
- оцінювач з експертної грошової оцінки земельних ділянок;
- ліцитатор з проведення земельних торгів;
- фахівець з продажу державного майна у процесі приватизації.

Громадська діяльність:

- член Науково-технічної ради Міністерства аграрної політики та продовольства України;
- член Науково-експертної ради Державного агентства земельних ресурсів України;
- член Експертно-апеляційної ради при Державній службі України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва;
- член Кваліфікаційної комісії з видачі та анулювання кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника та інженера-геодезиста;
- член Екзаменаційної комісії з експертної грошової оцінки земельних ділянок;
- член Наглядової ради з питань експертної грошової оцінки земельних ділянок;
- член Екзаменаційної комісії з проведення кваліфікаційних іспитів на отримання кваліфікаційного свідоцтва ліцитатора з проведення земельних торгів;
- член Громадської ради Державного агентства земельних ресурсів України;
- заступник Голови Ради Асоціації «Земельна спілка України»;

- член Правління ВГО «Спілка землевпорядників України»;
- член Правління та член Експертної ради ВГО «Спілка оцінювачів землі».

Член редколегій науково-виробничих журналів «Землевпорядний вісник», «Землеустрій та кадастр», «Землеустрій, кадастр та моніторинг земель».

Ковальчук Іван Платонович – доктор географічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Української екологічної академії наук, АН Вищої Освіти, відмінник освіти України, Заслужений професор Львівського національного університету імені Івана Франка, завідувач кафедри геодезії та картографії Національного університету біоресурсів і природокористування України. Нагороджений Почесною Грамотою Міністерства освіти України (1999), Подякою Прем'єр-Міністра України (2010), Знаком Пошани Київського міського голови (2011).

Ковальчук І.П. є фундатором нового наукового напрямку – екологічної геоморфології. Його докторська дисертація була першою в СНД роботою, присвяченою вирішенню еколого-геоморфологічних проблем, які виникли у басейнових системах Західної України під впливом природних і техногенних чинників. Він вивчав стаціонарними, експериментальними та геоінформаційно-картографічними методами ерозійну деградацію ґрунтів України, зміни геоекологічного стану компонентів природного середовища річково-басейнових систем, обґрунтовував технології протиерозійної організації землекористувань, схеми захисту малих річок України від забруднення і виснаження. Вчений розробив модель регіонального геоекологічного моніторингу, концепцію басейнового природокористування, протипаводкового захисту поселень та угідь у Карпатському регіоні України. Ним оцінено масштаби антропогенної трансформації природного середовища у басейнах Західного Бугу, Горині, Дністра і Тиси, обґрунтовано рекомендації з оптимізації природокористування, забезпечення збереження природної спадщини, покращання екологічної освіти і виховання.

Важливе місце в дослідженнях І.П. Ковальчука займає аналіз наукової спадщини українських вчених, їхнього внеску у світову географічну науку, дослідження проблем формування наукових шкіл в галузі геоморфології і геоекології. У серії «Постаті землезнання України» побачила світ його монографія, присвячена П.М. Цисю – засновникові і багаторічному завідувачеві кафедри геоморфології Львівського державного університету ім. І.Я. Франка «Професор Петро Цись».

І.П. Ковальчук є одним із лідерів у формуванні та розвитку в Україні такого нового наукового напрямку як конструктивна географія. Він приділяє багато уваги розробці проблем геоінформаційно-картографічного моделювання природокористування, зокрема у гірничо-промислових районах, обґрунтуванню системи рекультиваційних і реабілітаційних заходів, формуванню регіональної екологічної мережі, розробці великомасштабних моделей електронних Атласів земельних ресурсів адміністративного району і сільської ради.

Праці Ковальчука І.П. в галузі екологічної геоморфології та гідроекології мають міжнародне визнання, він і його учні є активними учасниками багатьох вітчизняних та міжнародних форумів. Результати його досліджень представлені у престижних вітчизняних та зарубіжних виданнях. Науковий доробок І.П. Ковальчука складає 940 наукових і навчально-методичних праць, серед яких 37 монографій, 14 навчальних посібників і підручників, в т.ч. 7 – з грифом МОН України. 5 монографій опубліковано англійською та польською мовами. Ним підготовлено 16 кандидатів і 3 доктори географічних наук. Є членом ДАК України. Член Президії Українського географічного товариства (УГТ). Багаторазово призначався головою ДЕК у ВНЗ України. Член Вченої ради НУБіП України (2008 - 2011рр.), понад 12 років був головою і членом спеціалізованих вчених рад при Львівському національному університеті імені Івана Франка, є членом спеціалізованих вчених рад при НУБіП України і КНУ імені Тараса Шевченка, членом редакційних колегій Всеукраїнських журналів «Історія української географії» та «Фізична географія і геоморфологія», Вісників Львівського та Волинського національних університетів, Наукових записок Тернопільського національного і Вінницького державного педагогічних університетів, наукового збірника «Природа Західного Полісся», «Екологічної енциклопедії».

Має тісні зв'язки з картографічними і геоморфологічними науковими школами Київського національного університету імені Т.Шевченка, Інституту географії НАН України, Харківського національного університету імені В.Каразіна (Україна), Московського державного університету ім. М.В.Ломоносова, Казанського державного університету, Пермського дослідницького університету, Санкт-Петербурзького державного університету (Російська федерація), Ягеллонського, Варшавського університетів, Університету МСК у Любліні, Університету Казимира Великого у м. Бидгощ (Польща), Дрезденського технічного університету (Німеччина) та ін.

Проходив стажування у Варшавському і Ягеллонському університетах Польщі, Дрезденському технічному університеті і Центрі досліджень аграрних ландшафтів (Мюнхеберг, Німеччина), Московському державному університеті ім. М.В.Ломоносова (Російська Федерація). Підготовлено 16 кандидатів і 3 доктори географічних наук.

Дорош Ольга Степанівна - доктор економічних наук, професор.

Працює в Національному університеті біоресурсів і природокористування України з 1993 року. Трудова діяльність розпочалась на посаді старшого лаборанта кафедри землевпорядного проектування, згодом на посаді завідувача навчальної лабораторії цієї ж кафедри (1993-1996 рр.); з 1997 – 2002 рр. зарахована на посаду завідувача навчальної лабораторії кафедри управління земельними ресурсами; з 2003-2005 рр. працювала асистентом цієї кафедри. У 2005 році зарахована на посаду старшого викладача, у 2006-2008 рр. – працювала на посаді доцента кафедри управління земельними ресурсами, з 2009-2014 рр. – на посаді декана факультету землевпорядкування. З 20 січня 2014 року і по січень 2015 року працювала на посаді директора ННІ земельних ресурсів та правознавства.

В 2004 р. захистила кандидатську дисертацію. У 2005 р. присвоєно звання «Почесний землевпорядник України». У жовтні 2007 р. рішенням Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки присвоєно вчене звання доцента кафедри управління земельними ресурсами. У 2009 році нагороджена грамотою Колегії Державного комітету України по земельних ресурсах за вагомий особистий внесок у реалізацію державної політики у сфері земельних відносин в Україні, високий професіоналізм та пропаганду земельного законодавства. У 2011 р. нагороджена Почесною грамотою за заслуги перед НУБіП України.

У 2013 р. захистила докторську дисертацію. Вона є автором 62 наукових праць, серед яких 1 навчальний посібник, 5 монографій (в т.ч. 3 у співавторстві), 41 стаття у наукових фахових журналах, 3 статті в інших виданнях і 12 – у матеріалах наукових конференцій.

Кохан Світлана Станіславівна - завідувач кафедри ГІС і технологій, доктор технічних наук, доцент.

Напрямок наукової діяльності: теорія і технологія дешифрування даних космічної зйомки, розпізнавання образів з метою дослідження природних ресурсів, у тому числі агрономічних ресурсів, картографування об'єктів довкілля; теорія і технологія отримання та аналізу просторово-часових і кількісних характеристик динаміки природних об'єктів за даними дистанційного зондування Землі з метою їх прогностичної оцінки; геоінформаційне моделювання для оцінки й прогнозу стану агрономічних ресурсів.. Автор та

співавтор понад понад 110 наукових публікацій, у т.ч. 2 підручників, 4 монографій, навчально-методичних посібників, методичних рекомендацій, наукових статей.

Третяк Антон Миколайович - директор навчально-наукового інституту економіки та екології природокористування державної екологічної академії післядипломної освіти та управління

Член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, доктор економічних наук, професор. Антон Миколайович Третяк – фундатор наукової школи економіки землекористування, визнаний фахівець в галузі земельних відносин, землеустрою, земельного кадастру, охорони земель та економіки землекористування. Народився 24 червня 1949 р. у с. Дзвиняч Тернопільської області у сім'ї робітників Євгенії Антонівни та Миколи Васильовича. Вищу освіту здобув 1973 р. у Львівському сільськогосподарському інституті, після чого 14 років працював старшим, головним інженером-землепорядником Мурованокуриловецького районного управління сільського господарства Вінницької області. У цей період А.М. Третяк розпочав наукову діяльність і в 1987 р. став першим в СРСР районним землепорядником-кандидатом наук. Продовжуючи роботу в обраному напрямі, Антон Миколайович у 1987–1990 рр. обіймав посаду головного

інженера, а з 1990 до 1996 рр. – директора Чернівецького філіалу Інституту землеустрою УААН. У 1996–2000 та 2008–2010 рр. – перший заступник голови Державного комітету України із земельних ресурсів, з 2001 р. – віце-президент УААН, з 2006 р. – академік-секретар відділення аграрної економіки та земельних відносин НААН, з 2010 р. – директор ННІ економіки та екології природокористування Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління. Внесок А.М. Третяка у розвиток української науки, і підготовки кадрів складно переоцінити: автор понад 435 наукових робіт, з яких 32 авторські свідоцтва, 45 монографій та брошур, 16 підручників і навчальних посібників, 70 методичних та навчальних робіт, зокрема, «Земельний капітал: теоретико-методологічні основи формування та функціонування», «Екологія землекористування: теоретико-методологічні основи формування та адміністрування», «Землеустрій в Україні: теорія, методологія» та інші. Під керівництвом вченого захистили дисертації 12 кандидатів та 1 доктор економічних наук, готуються до захисту 4 доктори і 1 кандидат економічних наук. Професор А.М. Третяк є співавтором розробки 25-ти законів України та 35 нормативних документів, в тому числі Земельного кодексу України 2001 р., законів України «Про оренду землі»,

«Про землеустрій», «Про охорону земель», «Про оцінку землі» тощо. У 1998–2000 рр. очолював Спілку землевпорядників України, з 2009 р. – Товариство садівників і городників України. Головний редактор журналів «Землеупорядний вісник» (1997–2000), «Земельне право України», заступник головного редактора журналів «Землевпорядкування» та «Землеустрій, кадастр і моніторинг земель». За вагомих особистий внесок у розвиток української землевпорядної науки та вітчизняного законодавства Антон Миколайович нагороджений почесними грамотами Верховної Ради України та президії УААН, почесною відзнакою президії УААН, удостоєний почесного звання «Заслужений працівник сільського господарства України».

Новаковський Леонід Якович.

Народився 7 липня 1935 р. у с. Стирти Черняхівського району Житомирської області. У 1953 р. закінчив Житомирський технікум землевпорядкування, а у 1958 р. – факультет землеустрою Львівського сільськогосподарського інституту. Протягом 1958-1965 рр. – інженер, старший інженер, керівник групи, головний інженер проектів проектно-розвідувальних організацій із землеустрою і містобудування Закарпатської області, головний інженер Закарпатської землевпорядної експедиції інституту Укрземпроект, а з 1965 по 1974 р. – референт і старший референт із землекористування та землеустрою Управління справами Ради Міністрів УРСР. У 1974 р. призначений директором Республіканського проектного інституту із землевпорядкування Укрземпроект, у 1989—1996 рр. – директор Інституту землеустрою УААН; з 1992 по 1996 р. очолював кафедру землевпорядкування Національного аграрного університету (за сумісництвом); у 1996-1999 рр. працював науковим директором Інституту землеустрою УААН і головою Державного комітету України із земельних ресурсів; 1995-1999 рр. – член Комісії з питань аграрної і земельної реформ при Президентові України; 1997-2000 рр. – член Координаційної ради з питань місцевого самоврядування при Президентові України; 1999-2001 рр. – член Комітету з питань аграрної політики при Президентові України; 2000-2002 рр. – позаштатний радник Голови Верховної Ради України; 2006-2010 рр. – член Комісії з опрацювання та комплексного вирішення питань реалізації державної політики у сфері раціонального використання та охорони земель при Президентові України; з червня 2010 р. і донині — член Міжвідомчої робочої групи з аналізу стану додержання законодавства у сфері земельних відносин при Президентові України; з травня 2006 р. і донині — позаштатний консультант комітетів Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування і з питань аграрної політики та земельних відносин; з грудня 2006 р. і донині — радник Асоціації міст

України з питань земельних відносин (за сумісництвом). З жовтня 1999 р. по травень 2003 р. працював директором Інституту землеустрою УААН, із серпня 2003 р. — заступник, перший заступник директора з наукової роботи Київського інституту земельних відносин Київради. У червні 1970 р. у Харківському сільськогосподарському інституті ім. В. В. Докучаєва захистив кандидатську дисертацію на тему: «Сільськогосподарське розселення Закарпаття і шляхи його удосконалення», а у липні 1986 р. в Інституті економіки АН УРСР — докторську дисертацію на тему: «Економічні проблеми використання і охорони земельних ресурсів Української РСР». У 1994 р. присвоєно вчене звання професора. Наукова діяльність Л. Я. Новаковського пов'язана з дослідженням проблем розселення населення, раціонального використання і охорони земельних ресурсів, екологізації природокористування, розвитку земельних відносин, землеустрою та земельного кадастру.

Обирався головою Проблемної наукової ради із землекористування, землеустрою та земельного кадастру при Президії Всесоюзної академії сільськогосподарських наук.

Був експертом Верховної Ради СРСР при підготовці закону про основи земельного законодавства (1989).

Очолював авторські колективи при підготовці проектів Земельного кодексу України (1990, 1992, 2001), Законів України «Про землеустрій», «Про розмежування земель державної та комунальної власності», низки інших законодавчих і нормативних актів з питань розвитку земельних відносин, при розробці проекту Національної програми охорони земель на 1997—2010 роки, Програми створення автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру та ін.

Під керівництвом Л. Я. Новаковського в Україні виконано значні обсяги робіт із обстеження і картування ґрунтів, землеустрою, охорони земельних ресурсів, проведення економічної оцінки сільськогосподарських земель, здійснення земельної реформи, розроблено наукові основи і впроваджено в практику контурно-меліоративну організацію території.

В останні роки Л. Я. Новаковський зосереджує свою наукову діяльність на дослідженні проблем формування та функціонування комунальної власності на землю, обґрунтування шляхів і механізмів розмежування земель державної та комунальної власності, на розробці концептуальних засад регулювання земельних відносин і формування регіональної земельної політики. Зокрема створено наукову модель формування земель територіальної громади міста Києва, розроблено Програму використання та охорони земельного фонду столиці України на 2006-2010 та 2011-2015 роки.

Опублікував 495 наукових праць, у тому числі 32 колективні та індивідуальні монографії. Ученим підготовлено 4 докторів та 7 кандидатів економічних наук.

Обраний у 1990 р. дійсним членом (академіком) УААН (загальне землеробство). Член Відділення аграрної економіки, земельних відносин і продовольства НААН. Л. Я. Новаковський - академік Української академії

екологічних наук (1992), був членом спеціалізованих вчених рад із захисту докторських дисертацій у Раді з вивчення продуктивних сил України НАНУ, Інституті економіки та прогнозування НАНУ, головним редактором науково-виробничого журналу «Землевпорядкування».

Співпрацює з організаціями Німеччини щодо дослідження проблем земельного кадастру та землеустрою, а також з науковими закладами Російської Федерації - з питань розробки законодавчої і нормативної бази регулювання земельних відносин.

Відзначений високими державними нагородами: орденами «Знак Пошани» (1977), «За заслуги» III (1999) і II ступенів (2001) та чотирма медалями, Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1985), Почесною Грамотою Верховної Ради України (2005), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2006), іншими відзнаками. Присвоєно почесне звання заслуженого діяча науки і техніки України (1995). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1993), почесний землевпорядник України.

Анатолій Степанович Даниленко — доктор економічних наук (1997), академік НААН, Голова Державного комітету України з земельних ресурсів (08.09.1999-18.08.2005); професор, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Національного аграрного університету; ректор Білоцерківського національного університету з 2008 р.

Народився 4 березня 1953 р. у с. Карапиші Миронівського району Київської області.

Після закінчення Білоцерківського сільськогосподарського інституту у 1976 р. працював головним ветеринарним лікарем колгоспу ім. Щорса Миронівського району. Впродовж 1981—1991 рр. — голова правління колгоспу ім. Куйбишева, колгоспу ім. Бузницького Миронівського району; 1991—1994 рр. — голова КСП «Карапиші» Миронівського району. У 1989—1998 рр. обирався народним депутатом СРСР, України двох скликань. Протягом 1994—1998 рр. — голова Комітету з питань АПК, земельних ресурсів і соціального розвитку села ВР України; 1998—1999 рр. — голова Черкаської облдержадміністрації. У 1999—2005 рр. — професор, завідувач кафедри управління земельними ресурсами Національного аграрного університету. У 2008 р. А. С. Даниленка призначено на посаду ректора Білоцерківського національного аграрного університету. До кола наукових інтересів ученого належать такі напрями: аграрна економіка, нормативно-правове регулювання агропромислового виробництва, земельні відносини, державне регулювання, управління національним господарством. У 1995 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Підприємництво і сільська

зайнятість (питання теорії і практики)» в Інституті регіональних досліджень НАН України. Отримав вчений ступінь кандидата економічних наук у 1996 р. Докторську дисертацію на тему: «Розвиток підприємництва в АПК України (теоретико-прикладні аспекти)» захистив у 1997 р. в Миколаївському сільськогосподарському інституті. Вчене звання професора присвоєно у 2002 р. Обрано у 2010 р. членом-кореспондентом НААН Відділення наукового забезпечення трансферу інновацій. А. С. Даниленко спрямував свої наукові дослідження на пошук механізмів підвищення ефективності агропромислового виробництва. Науково обґрунтував низку нових підходів щодо проведення земельної реформи в умовах переходу до ринкових відносин, питання екологічного, ефективного, раціонального використання земель, охорони і збереження земельного фонду, регулювання земельного обігу та розвитку ринку землі, забезпечення гарантій громадян на право власності на землю тощо. Значне місце в його працях належить організаційному та науковому забезпеченню земельної реформи, проблемам землеустрою, Державного земельного кадастру, моніторингу земель, державного контролю за використанням і охороною земель тощо. А. С. Даниленко доклав багато зусиль до розв'язання проблеми грошової оцінки земель, створення госпрозрахункових виробничих бюро при місцевих органах управління. Винятково важливими для науки і практики є розроблені ним нові підходи та управлінські методи із залучення інноваційного досвіду країн, де питання реформування аграрного сектору успішно вирішуються. У науковому доробку Анатолія Степановича особливе місце посідають питання становлення приватного сектору в сільському господарстві, особливостей розвитку приватної власності в різних сільськогосподарських укладах, реформування фінансово-кредитної системи, формування ринкової інфраструктури, прискорення розвитку матеріально-технічної бази аграрного сектору економіки. Йому належать наукове обґрунтування і практична реалізація низки нових підходів до форм інтеграції сільськогосподарської науки з виробництвом. Наукові розробки А. С. Даниленка є перспективними і довели свою життєздатність, адже були апробовані в господарствах і забезпечили виживання цих господарств у складних економічних умовах та ефективний розвиток у довгостроковій перспективі. Це, зокрема, господарство «Агросвіт» та навчально-науково-дослідний центр Білоцерківського національного аграрного університету, які нині демонструють стале економічне зростання та слугують справжнім випробувальним полігоном для проведення виробничої практики з підготовки високопрофесійних фахівців агропромислового комплексу та підвищення їхньої кваліфікації. Автор понад 90 наукових праць, автор і співавтор 43 пропозицій урядовим структурам. Брав участь у підготовці проектів 10 законів України, 2 указів президента. Наукові розробки А. С. Даниленка неодноразово демонструвались на міжнародних виставках «Агро-2008; 2009; 2010; 2011», доповідались на різноманітних конференціях (Київ, 2009; Харків, 2009; Херсон 2009; Мелітополь 2010; Луцьк 2011) тощо. Під його керівництвом захищено 6 кандидатських дисертацій, готуються до захисту ще 5 кандидатських та 1

докторська дисертація. Нині Анатолій Степанович — голова спеціалізованої вченої ради Д 27.821.03 із захисту докторських і кандидатських дисертацій, головний редактор чотирьох фахових видань: «Економіка та управління АПК», «Агробіологія», «Науковий вісник ветеринарної медицини», «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва». Нагороджений орденами «Знак Пошани» (1989), «За заслуги» III ступеня (2000), золотою і двома срібними медалями ВДНГ СРСР, (1988, 1989) та ін. Має звання заслуженого працівника сільського господарства (1994) та знак «Відмінник освіти України» (2005).

КРІВОВ Володимир Миколайович (09. 07. 1953, м. Ворошиловськ, нині Алчевськ Луганської області – 03. 08. 2010, Київ, похований у с. Петропавлівська Борщагівка Києво-Святошинського району Київської області) – фахівець у галузі землевпорядкування.

Доктор сільськогосподарських наук (2009). Закінчив ХНАУ ім. Докучаєва (1975). Від 1976 працював в Інституті землеустрою УААН, де очолював відділ землевпорядного проектування;

1993–2003 – на керівних посадах у Держкомземі України: начальник управлінь міських земель, землеустрою та охорони земель, оцінки земель та економіки землекористування;

2003–2010 – завідувач кафедри землевпорядного проектування ННІ земельних ресурсів та правознавства НУБіП України (усі – Київ).

Наукові дослідження: регулювання земельних відносин, раціональне використання й охорона земель, екологія землекористування.

Праці: Концептуальні підходи до сталого розвитку землекористування України // Землевпоряд. вісн. 2002. № 4 (співавт.); Екологічно безпечне землекористування Лісостепу України. Проблема охорони ґрунтів. К., 2006; Соціально-економічні проблеми сільських громад у контексті трансформації сільськогосподарського землекористування та формування ринку земель в Україні // Землеустрій і кадастр. 2007. № 2; Основи землевпорядкування: Посіб. К., 2008 (співавт.).

Лоїк Григорій Карлович - кандидат економічних наук, професор (помер 24.02.2014 р.)

Працював доцентом кафедри "Управління земельними ресурсами", деканом факультету заочної освіти Львівського державного аграрного

університету. Завідувач кафедрою земельного кадастру ННІ земельних ресурсів НУБіП України.

Член-кореспондент Української академії архітектури, член Національної спілки архітекторів України.

Опублікував понад 100 наукових праць з проблем використання земель населених пунктів, їх формування в умовах земельної реформи, відродження малих і хутірських поселень, управління земельними ресурсами в історичних ареалах малих міст і сакральної архітектури.

Видав п'ять навчальних посібників:

"Використання земель населених пунктів з основами містобудування",
"Планування території населених пунктів " (співавтори І.Тарасюк,
Д.Солярчук),

"Проектування українських церков" (Степанюк А.В.),

"Проектування будівельних генеральних планів".

Автор понад 140 проектів інвентаризації і рекультивації порушень земель, реконструкції сіл, генеральних планів приміських поселень, з них "Генеральна схема інвентаризації порушених земель Дніпропетровської області", "Схема рекультивації порушених земель Криворізького басейну, ряд техноробочих проектів рекультивації земель Чернігівської області".

Член науково-методичної комісії з геодезії та землеустрою Міністерства освіти та науки України (наказ МОН від 8.05.2007 р., №363) і Міністерства аграрної політики України (наказ МАП від 15.04.2010 р., №187);

Член спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій за спеціальністю 08.00.06 – економіка природокористування та охорони навколишнього середовища (2008-2010 рр.);

Нагороди: Почесний землевпорядник України; Член національної спілки архітекторів України; Член-кореспондент Української академії архітектури.